

Laidiens: 26.04.2012., Nr. 65

Ministru kabineta noteikumi Nr.281

Rīgā 2012.gada 24.aprīlī (prot. Nr.22 13.§)

Augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas un tās centrālās datubāzes noteikumi

*Izdoti saskaņā ar Ģeotelpiskās informācijas likuma
13.panta trešo un piekto daļu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas (turpmāk – topogrāfiskā informācija) specifiku, informācijas iegūšanas, sagatavošanas un apstrādes metodiku, topogrāfiskā plāna sagatavošanas vispārīgās prasības, tā saskaņošanas vispārīgās prasības, tajā attēlojamās elementus, ģeodēzisko darbu veicēja atbildību topogrāfiskās informācijas iegūšanas un sagatavošanas procesā, kā arī topogrāfiskās informācijas centrālās datubāzes (turpmāk – centrālā datubāze) izveidošanas un uzturēšanas kārtību, ietverot tajā prasības par:

1.1. centrālajā datubāzē uzkrājamās informācijas saturu;

1.2. informācijas apmaiņu starp vietējās pašvaldības topogrāfiskās informācijas datubāzi (turpmāk – vietējās pašvaldības datubāze) un centrālo datubāzi;

1.3. topogrāfiskās informācijas iesniegšanas un pieņemšanas, aktualizācijas un izplatīšanas kārtību.

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1. izpildmērījums – topogrāfiskā informācija par būvi vai inženierkomunikāciju, kas iegūta tās būvniecības laikā, ievērojot šajos noteikumos noteiktās prasības;

2.2. izpildmērījuma plāns – plāns, kurā attēlo būves vai inženierkomunikācijas izpildmērījumu laikā iegūto topogrāfisko informāciju;

2.3. komersants – komercsabiedrība, kas nodarbina vismaz vienu mērnieku, vai individuālais komersants, kas ir mērnieks vai nodarbina vismaz vienu mērnieku;

2.4. mērnieks – ģeodēzisko darbu veikšanai sertificēta persona;

2.5. pasūtītājs – fiziska vai juridiska persona, kas pasūtījusi topogrāfiskā plāna vai izpildmērījuma plāna izgatavošanu;

2.6. vietējās pašvaldības datubāzes turētājs – vietējā pašvaldība vai tās deleģēta persona.

3. Topogrāfiskā uzmērīšana ir topogrāfiskās informācijas iegūšana, sagatavošana un apstrāde (attēlošana).

4. Mērnieks var veikt topogrāfisko uzmērīšanu kā komersanta nodarbinātā persona, individuālais komersants vai saimnieciskās darbības veicējs. Komersants un mērnieks sadarbojas ar Valsts zemes dienestu, pamatojoties uz noslēgtu rakstveida vienošanos.

5. Topogrāfisko informāciju attēlo:

5.1. topogrāfiskajā plānā;

5.2. izpildmērījuma plānā.

6. Topogrāfisko informāciju sagatavo elektroniski vektordatu formā un attēlo elektroniski vektordatu formā vai papīra izdruku veidā.

7. Topogrāfiskās informācijas iegūšanā, sagatavošanā, apstrādē un izmantošanā iesaistītais mērnieks un citas šajos noteikumos minētās personas atbild par savas darbības atbilstību šo noteikumu prasībām.

8. Topogrāfisko uzmērīšanu līnijveida būvju projektēšanas vajadzībām veic vismaz 10 metrus platā joslā.

9. Inženierkomunikāciju pievada projektēšanai topogrāfisko plānu izstrādā teritorijai starp ielas sarkanajām līnijām, kas atrodas 15 metrus uz katru pusi no pievada pieslēguma vietas, līdz pieslēdzamajam objektam (būvei), ietverot to.

10. Ielas rekonstrukcijas (inženierkomunikāciju vai labiekārtošanas) projektēšanai topogrāfisko plānu izstrādā ielas teritorijai starp sarkanajām līnijām un teritorijai, ne mazākai kā sešus metrus ārpus ielas sarkanajām līnijām vai līdz ēku fasādēm.

11. Būves projektēšanai topogrāfisko plānu izstrādā teritorijai, ne mazākai kā 25 metri ap plānoto būvi.

12. Topogrāfiskās informācijas valsts informācijas sistēmu izveido un uztur Valsts zemes dienests.

II. Topogrāfiskās uzmērīšanas ģeodēziskais pamatojums

13. Topogrāfisko uzmērīšanu veic mērnieks Latvijas 1992.gada ģeodēziskajā koordinātu sistēmā, to izsakot kā Merkatora transversālās projekcijas plaknes koordinātas.

14. Topogrāfisko uzmērīšanu mērnieks veic, izmantojot pārbaudītus ģeodēziskos instrumentus, veicot to pārbaudi atbilstoši ražotāja norādītajām precizitātes prasībām ne retāk kā reizi gadā.

15. Topogrāfiskās uzmērīšanas vajadzībām mērnieks, ja nepieciešams, izveido uzmērīšanas tīklu, kas balstās uz:

15.1. valsts ģeodēzisko tīklu;

15.2. pastāvīgo globālās pozicionēšanas bāzes staciju sistēmu "Latvijas Pozicionēšanas sistēma" (turpmāk – LatPos);

15.3. vietējo ģeodēzisko tīklu vai pastāvīgo globālās pozicionēšanas bāzes staciju vai to sistēmu (izņemot LatPos), kuru normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir validējusi valsts aģentūra "Latvijas Ģeotelpiskās informācijas aģentūra", ja tie nodrošina šo noteikumu 20.punktā minēto precizitāti attiecībā pret valsts ģeodēzisko tīklu vai LatPos.

16. Doto ģeodēziskā tīkla punktu savstarpējā stāvokļa standartnovirzes nedrīkst pārsniegt 30 milimetrus koordinātām un 20 milimetrus augstumam.

17. Izveidojot uzmērīšanas tīklu, leņķus mēra pilnā paņēmienā.

18. Mērījumus ar globālās pozicionēšanas metodi veic saskaņā ar vispārpieņemtiem globālās pozicionēšanas sistēmas mērījumu veikšanas tehnoloģijas nosacījumiem, kas nodrošina satelītu pārraidītā signāla tiešu uztveršanu. Ģeodēzisko mērījumu sesijas ilgumu izvēlas atbilstoši nepieciešamajai precizitātei saskaņā ar globālās pozicionēšanas uztvērēja ražotāja tehniskajos noteikumos noteikto laiku.

19. Mērnieks lieto tādas uzmērīšanas tīkla veidošanas metodes un instrumentus, kas nodrošina šajos noteikumos noteikto uzmērīšanas tīkla punktu precizitāti. Par precizitātes rādītāju lieto punktu koordinēšanas precizitāti attiecībā pret šo noteikumu 15.punktā minētajiem ģeodēzisko tīklu punktiem. Uzmērīšanas tīkla punktus dabā nostiprina ar pagaidu ģeodēziskajām zīmēm, kuras atstāj objektā pēc topogrāfiskās uzmērīšanas pabeigšanas.

20. Uzmērīšanas tīkla punktiem ir šāda precizitāte:

20.1. koordinātu standartnovirze – līdz 20 milimetriem;

20.2. standartnovirze augstumam – līdz 10 milimetriem.

III. Topogrāfiskā uzmērīšana un topogrāfiskās informācijas specifikācija

21. Topogrāfiskajā uzmērīšanā izmanto iepriekš iegūto topogrāfisko informāciju par attiecīgo teritoriju, ja tāda ir, veicot tās pārbaudi apvidū un izdarot kontrolmērījumus.

22. Vietējās pašvaldības datubāzes turētājs pēc mērnieka vai komersanta pieprasījuma izsniedz tā rīcībā esošo topogrāfisko informāciju topogrāfiskās uzmērīšanas vajadzībām par mērnieka vai komersanta pieprasīto teritoriju.

23. Mērnieka piekļūšanu teritorijai, kurā paredzēts veikt topogrāfisko uzmērīšanu, nodrošina pasūtītājs, saskaņojot to ar zemes īpašnieku vai tiesisko valdītāju.

24. Atkārtotā uzmērīšanā noteikto koordinātu un augstumu starpība nedrīkst pārsniegt:

24.1. apvidū skaidri izteiktiem objektiem un situācijas kontūrām 5 centimetrus koordinātām un 3 centimetrus augstumam;

24.2. neskaidri nosakāmiem objektiem un situāciju kontūrām 30 centimetrus koordinātām un 20 centimetrus augstumiem.

25. Mērnieks lieto tādas uzmērīšanas metodes un instrumentus, kas nodrošina šo noteikumu 24.punktā minēto precizitāti.

26. Mērnieks uzmēra un topogrāfiskajā informācijā attēlo apvidus objektus, kas noteikti šo noteikumu 1.pielikumā, ņemot vērā šo noteikumu 27.punktā minēto nosacījumu.

27. Apvidus objektus, kas 1.pielikumā iekļauti ar piezīmi "pēc pieprasījuma", mērnieks uzmēra un topogrāfiskajā informācijā attēlo pēc pasūtītāja pieprasījuma vai, ja pasūtītājs nav pieprasījis, pēc mērnieka ieskatiem.

28. Valsts zemes dienests publicē savā tīmekļa vietnē elektronisko resursu datnes, kurās noteikti šo noteikumu 1.pielikuma kartogrāfisko apzīmējumu ģeometriskie lielumi.

29. Šo noteikumu 1.pielikumā iekļauto apvidus objektu strukturēšanu elektroniskajā vektordatu datnē veic pa informācijas slāņiem

X_XXXX_XXXX_XXXX_XXXX_X

1 2 3 4 5 6 daļas:

29.1. apzīmējot tos ar cipariem un lielajiem latviešu alfabēta burtiem bez diakritiskajām zīmēm;

29.2. ievērojot šādus principus:

29.2.1. datu radišanas nozari norāda 1.daļa. Topogrāfiskās informācijas nozari apzīmē ar burtu T;

29.2.2. objektu grupu norāda 2.daļa;

29.2.3. objekta veidu un īpašības norāda 3., 4. un 5.daļa;

29.2.4. apzīmējot ar burtu "I", 6.daļa norāda datus, kas iegūti pazemes inženierkomunikāciju izpildmērījumu laikā.

30. Izmantojot topogrāfisko informāciju un tajā attēlojot citas nozares informāciju, atļauts lietot šo noteikumu 29.punktā minētos slāņu nosaukumu veidošanas principus, slāņa nosaukuma 1.daļā norādot datu radišanas nozari.

31. Veicot topogrāfisko uzmērīšanu, uzmēra un attēlo apvidū ar patstāvīgām zīmēm nostiprinātas un apvidū redzamas robežzīmes, ja tās atrodas uzmērāmajā teritorijā.

32. Ēku uzmēra pa perimetru cokola līmenī, norādot virszemes stāvu skaitu un ārsienu materiālu. Ēkām uzmēra arī lielākā perimetra projekciju uz zemes. Uzmērot ēkas, cokola arhitektoniskos izvirzījumus attēlo, ja tie lielāki par 20 centimetriem apvidū.

33. Ēkām norāda adresācijas objekta (ēkas) numuru vai nosaukumu, ja tāds ir. Numuru norāda ar pamatni pret ielu, uz kuru tas attiecas. Ja ēkas numuru nevar attiecināt uz konkrētu ielu, pie tā papildus norāda ielas nosaukumu.

34. Upes, strautus, kanālus un grāvjus uzmēra pa viduslīniju un attēlo ar vienu ūdenslīniju, ja tie šaurāki par 50 centimetriem. Norāda ūdenslīmeņa augstuma atzīmi un tās iegūšanas datumu. Ja ūdensteces platums ir 50 centimetru vai lielāks, to uzmēra un attēlo ar atsevišķām krasta līnijām.

35. Topogrāfiskajā plānā attēlo visus kokus, kuru caurmērs ir pieci centimetri vai lielāks. Mežos kokus uzmēra tikai pēc pasūtītāja pieprasījuma, un topogrāfiskajā plānā attēlo kokus, kuru caurmērs ir 12 centimetri vai lielāks. Caurmēru mēra 130 centimetru augstumā virs sakņu kakla.

36. Topogrāfiskajā plānā norāda ģeogrāfisko objektu (piemēram, ceļu, ielu, māju, upju, ezeru, purvu, kalnu) nosaukumus.

37. Apvidus dabīgo reljefu topogrāfiskajā plānā attēlo ar horizontālēm un augstuma atzīmēm, kā arī ar speciāliem ārpusmēroga apzīmējumiem. Attālums starp augstuma atzīmēm nedrīkst pārsniegt 20 metrus apvidū. Reljefa griezumā augstums ir 0,5 metri. Topogrāfiskajā plānā augstuma atzīmes norāda reljefa raksturīgākajām vietām – uzbērumiem, tiltiem, aizsprostiem, akām, dzelzceļa sliedēm, atbalsta sienām, betonētām teknēm, nostiprinātu nogāžu augšējai un apakšējai malai un pie ēku stūriem un citiem objektiem. Ceļiem un ielām augstuma atzīmes norāda šķērsprofila veidā, ietverot ceļa zemes klātni (brauktuve, nomale, ietve, grāvji vai ievalka), ja tāda ir. Attālums starp šķērsprofiliem nedrīkst pārsniegt 25 metrus apvidū. Pāri ēkām, ielām un laukumiem ar mākslīgu segumu horizontāles neizvelk. Izrakņātas vietas, izgāztuves, karjerus, blīvi apbūvētās teritorijas, noplanētus laukumus, dzelzceļa staciju mezglus un citus objektus raksturo ar atsevišķām augstuma atzīmēm bez horizontāļu izvilkšanas.

38. Topogrāfiskajā informācijā attēlojamie teksta apzīmējumu pierakstu saīsinājumi noteikti šo noteikumu 2.pielikumā.

39. Virszemes un apakšzemes inženierkomunikācijas uzmēra vienlaikus ar topogrāfisko uzmērīšanu vai atsevišķi, precizējot to novietojumu.

40. Inženierkomunikāciju uzmērīšanā izmanto:

40.1. inženierkomunikāciju apsekošanu skatakās, ja tas ir tehniski iespējams, ņemot vērā skataku konstrukciju;

40.2. inženierkomunikāciju atrašanās vietas konstatēšanu, izmantojot inženierkomunikāciju meklētāju;

40.3. skatrakumus.

41. Ja ir pieejams inženierkomunikāciju izpildmērījuma plāns elektroniskā vektordatu formā, to izmanto inženierkomunikācijas attēlošanai topogrāfiskajā plānā, neveicot šo noteikumu 40.punktā minētās darbības.

42. Ja, veicot uzmērīšanu dabā atbilstoši šo noteikumu 40.punkta prasībām, nav iespējams iegūt informāciju par inženierkomunikācijām, inženierkomunikāciju attēlošanā izmanto inženierkomunikāciju turētāju rīcībā esošos datus, pēc kuriem inženierkomunikācijas konstruē topogrāfiskajā plānā.

43. Topogrāfiskajā informācijā neattēlo inženierkomunikācijas, kuras:

43.1. piestiprinātas pie ēku ārsienas, izņemot gāzes vadus un lietus kanalizācijas noteku ievadus zemē;

43.2. atrodas ēku iekšienē.

44. Inženierkomunikāciju skatākas un kameras attēlo mērogā, ja to aizņemtais laukums apvidū ir lielāks par četriem kvadrātmetriem. Pārējos gadījumos attēlo ar ārpusmēroga topogrāfiskajiem apzīmējumiem.

45. Inženierkomunikāciju skatrakumus atļauts ierīkot tikai pēc pasūtītāja pieprasījuma ar apakšzemes inženierkomunikāciju turētāja atļauju tā pārstāvja klātbūtnē.

46. Pieslēgšanās inženierkomunikācijām ar impulsu ģeneratoru atļauta tikai ar inženierkomunikāciju turētāja atļauju.

47. Inženierkomunikāciju turētājs pēc mērnieka lūguma iesaistās inženierkomunikācijas uzmērīšanā apvidū, ja nepieciešams veikt skatrakumu vai pielietot inženierkomunikāciju meklētāju ar impulsu ģeneratoru, vai pielietot citas ierīces inženierkomunikāciju atrašanās vietas noteikšanai.

48. Izpildmērījumos uzmēra attiecīgo inženierkomunikāciju vai būvi, norādot tās posmu garumus un raksturlielumus atbilstoši 1.pielikumam. Metinājuma šuves uzmēra un attēlo tikai izpildmērījuma plānā.

49. Veicot inženierkomunikāciju izpildmērījumu, uzmēra un attēlo visas attiecīgo inženierkomunikāciju šķērsojošās komunikācijas, ja tās redzamas atvērtā tranšejā.

50. Izpildmērījumos norāda raksturīgākos virszemes objektus, piemēram, ēkas, atsevišķi augošus kokus, stabus, tos uzmērot vai informāciju iegūstot no topogrāfiskā plāna, ja veikta tajā attēlotās informācijas pārbaude apvidū un izdarīti kontrolmērījumi.

51. Veicot inženierkomunikāciju izpildmērījumus, inženierkomunikācijām uzmēra visus laužuma punktus. Taisnos posmos mērījumus veic ik pēc 15–20 metriem. Ja inženierkomunikācija izbūvēta, izmantojot automātisko kabeļu ierakšanas arklu, uzmērīšanu veic 10 dienu laikā un kamēr redzama tās izbūves vieta.

52. Inženierkomunikāciju izpildmērījuma izdrukās norāda inženierkomunikācijas sākuma, beigu un raksturīgāko pagriezienu punktu koordinātas. Pēc pasūtītāja vai būvvaldes pieprasījuma izpildmērījuma plānā attēlo jaunizbūvētās būves faktisko novirzi attiecībā pret projektu.

53. Ja apakšzemes inženierkomunikācija ieguldīta, izmantojot atvērtas tranšejas metodi, izpildmērījumu veic pie atvērtas tranšejas.